

ČASOTEPEC

2012/2013

1. ŠTEVILKA

DATUM GLASILA:
DECEMBER 2012

EKSKLUZIVNI INTERVJU Z
NINO PUŠLAR

Več o tem si lahko prebereš na
strani 33.

Časotepec

Glasilo učencev OŠ Stična, Ivančna Gorica

V tej številki:

Teta Puber na obis- ku	5
Spet ta puberteta	6
Odraščam, torej sem ...	8
Šolski utrinki	17
Fotoreportaža.si	25
Literarni kotliček	28
Zgodbe, ki jih piše življenje	33
Obiskala nas je Nina Pušlar!	35
Glasba brez meja	37
Zdrav duh v fejš telesu	39
Pisan.svet	40
Malo za šalo	51
Recept za male kuharske mojstre	52

Osnovna šola Stična

KOLOFON

Uredniški odbor:

Aljaž Ceglar (4. a), Kaya Gačnik (4. a), Matevž Robek (4. a), Meta Kovačič (4. a), Jakob Marn (4. a), Alja Štaudohar (4. a), Nela Zajec Genorio (4. a), Živa Bašnec (5. a), Lana Benčan (5. a), Nina Godec (5. a), Manca Kepa (5. a), Nataša Lukić (5. b), Brina Dolores Omahen (5. a), Maša Omahen (5. a), Klara Pečnik (5. a), Marko Posavec (5. a), Jakob Cugelj (6. b), Urška Glavan (6. b), Nives Košak (6. b), Jošt Adler (7. b), Nejc Bavdek (7. b), Martin Bradač (7. b), Manca Erjavec (7. b), Nika Glavan (7. b), Ana Kastelic (7. b), Jure Kavšek (7. b), Tadej Perko (7. b), Urban Čebular (7. b), Nika Glavan (7. b), Tinkara Zajec (7. b), Zara Rijavec (7. b), Tina Zupančič (7. b), Eva Godec (7. d), Hana Gnidovec (7. d), Simona Kamnikar (7. d), Anja Lampret (7. d), Veronika Pavčič

(7. d), Danijela Slana (7. d), Pia Škufca (7. d), Tinkara Žgajnar, (7. d), Nika Kovačič (8. a), Klara Lampret (8. a), Hana Zajc (8. a), Matic Horvat (8. b), Petra Hribar (8. b), Sifet Ljubijankić (9. b), Katarina Zorec (9. b), Rok Bašnec (9. d), Sara Koščak (9. d), Tina Legan (prof.), Bernarda Horvat (prof. zdr. vzg.), Jožefa Zajec

Glavni urednik:

Nataša Rebec Lukšič (prof.)

Oblikovanje:

Nataša Rebec Lukšič (prof.), Kristijan Rešetič (prof.)

Ilustracije:

Nika Haler Metelko (3. a), Živa Bašnec (5. a), Denis Lokar (5. a), Manca Kastelic (5. a), Manca Kepa (8. a), Brina Dolores Omahen (5. a), Klara Pečnik (5. a), Ina

Marinčič (5. a), Marko Posavec (5. a), Primož Retar (5. a), Mojca Topalović (5. a), Anja Zajc (5. a), Jaka Kocmur (7. a), Martin Bradač (7. b), Tina Perko (8. a), Brigita Butara – slika na naslovnici (8. b), Tinkara Herman (8. b), Anamarija Papež (8. b), Kristijan Tekavec (8. b), Patricija Kremžar (8. b), Nika Žlajpah (8. b), Klara Klemenčič (8. c), Aleša Palčič, 8. c, Elizabeta Smolej Srpan (8. c), Sara Sinček (8. c), Mojca Kadunc, 9. b, Tjaša Miklavčič (9. b), Donna Glač (9. d)

Fotografije:

Tina Legan (prof.), Sifet Ljubijankić (9. b), Kristijan Rešetič (prof.), Branka Lah, Branka Lavtar, Darja Kotar

Mentorji literarnih del: Nataša Rebec Lukšič (prof.), Andreja Robek Perpar (prof.) Vesna Zimic (prof.), Andrej Oberstar (prof.), Jožica Jevnikar

Mentorica likovnih del:

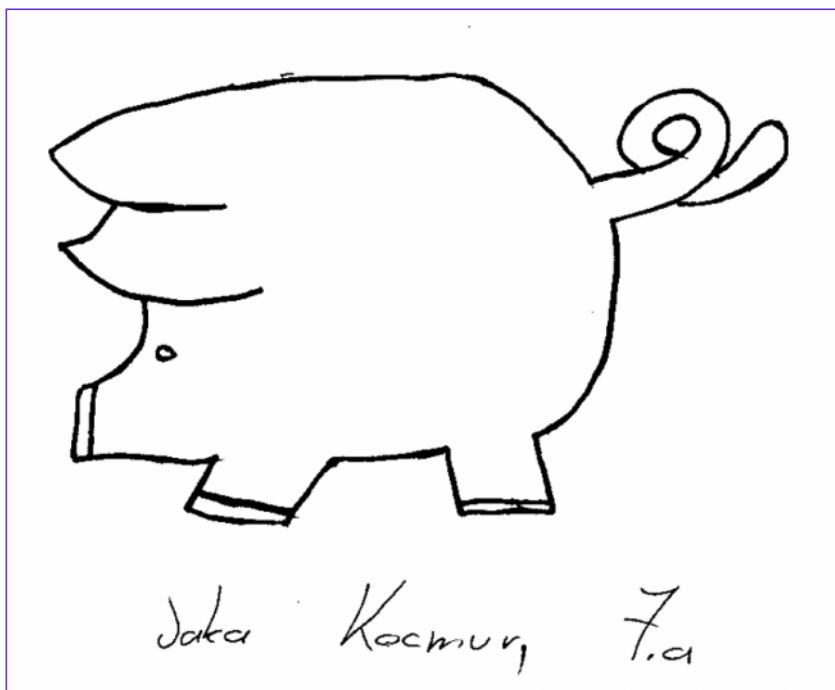
Anka Švigelj Koželj (prof.), Nataša Rebec Lukšič (prof.), Andreja Robek Perpar (prof.), Helena Kastelic (prof.)

Lektorici:

Nataša Rebec Lukšič (prof.), mag. Katja Seljak Adimora

Odgovorna oseba:

Marjan Potokar (prof.),
ravnatelj OŠ Stična

UVODNIK

Počitnice so se končale in šola je znova potrkala na vrata. Zopet so prišle stare sovražnice domače naloge, testi in druge šolske nadloge.

Pred vami je prva letošnja številka Časotepca, pri kateri so sodelovali učenke

in učenci novinarskega krožka, izbirnega predmeta šolsko novinarstvo in naši zunanji dopisniki (ostali učenci), ki so prispevali svoje domislice, da smo sestavili novo številko Časotepca.

Prihajajo praznični dnevi, zato vam odbor Časotepca že vnaprej želi vesele praznike in obilo zdravja ter uspehov v prihodnjem letu.

Srečno!

Rok Bašnec, 9. d

Živijo, mladi učenjaki in učenjakinje!

Ravnokar ste pričeli z branjem naše prve letošnje novinarske stvaritve, številke, ki je nekoliko najstniško obarvana.

Da - teta Puber vas je že zagotovo obiskala (vsaj veliko večino od vas, ki to ravnokar prebirate) in verjemite mi - ta tetka ni ravno od muh.

V svoji košari skriva nemalo presenečenj: od trdovratnih mozoljev, razdražljivosti, neskončne trme, pa do tiste prve prave najstniške zaljubljenosti, sanjarjenja ...

Sprejmite jo medse in uživajte v svoji mladosti, obenem pa ne pozabite, da je treba vlagati tudi v svojo prihodnost. Pridno se učite in bodite vztrajni pri svojem delu, pa vam bodo vedno odprta vsa vrata v svet.

Nataša Rebec Lukšič, prof.

Tinkara Herman, 8. b

ČASOTECU NA POT ...

Marjan Potokar, ravnatelj OŠ Stična

Časotepec ni navadno šolsko glasilo, je mnogo več!

Izraziti nekaj pisno ima mnogo večjo težo kot ustno izražanje. Je bolj verodostojno, saj ponuja več premišljenosti in preudarnosti. Potreben je tudi pogum. Poleg tega imajo sošolke in sošolci možnost objavljeno

prebrati in z vami deliti svoje mnenje. Ni nujno, da se z napisanim strinjajo in tudi ni nič narobe, če pride do take situacije. Na ta način pridobite možnost soočenja med različnimi mnenji in kasneje morebiti tudi nadgradnjo svojih stališč in mnenj.

Manca Kastelic, 5. a

Na ta način se kalite in oblikujete svojo osebnost, ali drugače povedano, odraščate.

Prav zaradi tega šolsko glasilo »Časotepec« ponuja več.

Veseli me, da imamo na šoli mlade, ki so pripravljeni razkriti svoje talente in objaviti prispevke.

Razvijajte svoj dar in začnite s pripravami za naslednjo številko Časotepca.

Ravnatelj: Marjan Potokar

TETA PUBER NA OBISKU

IZBRALI SMO TRI NAGRAJENCE LITERARNEGA NATEČAJA ODRAŠČANJE

Letošnji prvi literarno-slikarski natečaj, ki ga je razpisala Literarna akademija OŠ Stična, se je navezoval na temo Odraščanje (Puberteta).

V ta projekt nismo vključili samo vas, učencev. Obrnili smo se tudi na zaposlene v Zdravstvenem domu Ivančna Gorica in jih poprosili, naj napišejo nekaj besed o tem (tako perečem) obdobju naše mladosti.

Več o tem si lahko preberete na strani 5.

Teta Puber se je vaših pisnih in likovnih stvaritev zelo razveselila, najboljše prispevke pa je nagradila s priznanji ter knjižnimi nagradami.

Slavnostna razglasitev nagrajencev je bila 20. novembra 2012 med glavnim šolskim odmorom v knjižnici naše matične šole.

Nagrajenci so bili:

Katarina Zorec (9. b) - nagrada za najizvirnejšo pesem,

Matic Horvat (8. b) - nagrada za najboljše prozno besedilo,

Brigita Butara (8. b) - nagrada za najizvirnejšo likovno stvaritev (slika na naslovnici).

Tudi v prihodnje vas vabimo, da se odzovete na razpisane literarno-likovne natečaje in z vašimi izdelki pomagajte pri nastajanju novih številčk našega Časotepeca.

Vsem nagrajencem iskrene čestitke!

Nataša Rebec Lukšič, prof.

Nagrajenci literarno-slikarskega natečaja na temo Odraščanje (od leve proti desni): Katarina Zorec, Matic Horvat in Brigita Butara

SPET TA PUBERTETA!

Velikokrat slišimo besedo »puberteta«. Starši jo uporabljajo kot za stavo, vsakokrat, ko se otroci začnejo drugače obnašati mimo njihovih pričakovanj. Lahko bi rekli, da odrasli to besedo zlorabljammo za vsa nesoglasja, ki jih imamo z otroki oziroma z odraščajočo mladino.

Poglejmo si nekatera znana dejstva o puberteti.

Puberteta = odraščanje je obdobje značajskih hormonskih sprememb, ki uravnavajo rast, razvoj in celotni reproduktivni sistem. Le-ti pridejo do spolne, fizične in psihične zrelosti. Enostavno povedano, je to obdobje odraščanja, ko se telo otroka spremeni v telo odrasle osebe, sposobne za razmnoževanje. Sprememb je zelo veliko in včasih se posamezniku zazdi, da je telo izven kontrole; lahko bi rekli, da je pubertetni kuža premajhna.

Začetek pubertete je odvisen od nekaterih zunanjih

dejavnikov. V mestu se začne prej kot na vasi. Otroci s povišano telesno težo vstopajo prej v puberteto. Dokazano je, da je za nastanek prve menstruacije potreben določen odstotek mastnega tkiva (23,5 %). Prav tako je dokazano, da dekleta, ki so zelo suha in telesno aktivna, dobijo prvo menstruacijo kasneje. Vsekakor se puberteta začne pri dekletih prej (med 9,5 do 14,5 let) kot pri dečkih (med 10,5 do 16 let).

Znanilci pubertete so hormoni, ki so tudi krivi za vse spremembe, ki se dogajajo v tem obdobju. Izločajo jih žleze na tri načine, so pa v medsebojni povezavi. To so hipotalamus, hipofiza in spolne žleze (jajčniki pri deklicah in testisi pri dečkih).

V obdobju pubertete med posamezniki nastajajo velike razlike, zato se ne primerjajte med seboj, ker razvoj poteka zelo različno.

Telesne spremembe pri fantih:

- rast v višino (od 7-12cm / leto),
- ramena in prsni koš se razširita,
- rast dlak pod pazduho, po nogah, obrazu (brki, brada) in spolovilu,
- povečano potenje,
- sprememba glasu (mutiranje),
- povečanje spolnih organov,
- pojav mastnih las in mozoljavosti (aken),
- možno je otekanje prsnih bradavic,
- razmnoževanje po končani puberteti (izdelava sperme s semenčicami).

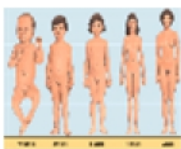
Normalna dogajanja pri fantih so:

- nočni izlivi semena - »mokre sanje«, do katerih pride med spanjem,
- otditev penisa (erekcije).

Telesne spremembe pri dekletih:

- rast v višino (6-11 cm na leto),
- povečanje prsi, ni nujno, da obe dojki hkrati (lahko tudi boli, ko dojke rastejo),
- rast spolnih organov,
- rast dlak pod pazduho, po spolovilu in po nogah,
- razširitev bokov, na stegnih in zadnjici se pojavi nekaj maščobnega tkiva,
- povečano potenje,
- pojav mastnih las in mozoljavosti (aken),

- pojav prve menstruacije (krvavitev iz nožnice),
- razmnoževanje ob končani puberteti (izdelava jajčec, možna nosečnost in rojevanje otrok).

Normalna dogajanja pri dekletih:

- beli tok - izcedek iz nožnice kot znanilec prve menstruacije.
- Menstruacija = iztekanje tekočine, pomešane s krvjo iz nožnice. Telo na ta način izloča sluznico maternice, ki je bila pripravljena za ugnezenje oplojenega jajčeca.

Menstruacija se pojavi približno 2 leti po tem, ko začnejo rasti prsi in se pojavlja na vsake 21-35 dni in traja 3-7 dni = govorimo o menstrualnem ciklusu. Večinoma je neboleča, včasih lahko tudi boli (menstrualni krči). Med menstruacijo lahko telovadimo.

Higiena v času menstruacije

Higiena v času menstruacije je zelo pomembna: priporočamo redno umivanje in uporabo higienskih vložkov, lahko tudi tamponov.

Sama uporaba tamponov je bolj delikatna in se je potrebno na njo navaditi. Tampone uporabljaj samo za iztekanje krvi v času menstruacije in nikoli izven tega ali za vpijanje belega toka. Zelo pomembno je redno menjavanje in uporaba enega tampona ne več kot 8 ur. Če greš s tamponom plavat, potem si ga je potrebno zamenjati, preden greš v vodo in takoj, ko prideš ven. Vedno uporabljaj tampon z najmanjšo možno vpojnostjo, primerno za tvoj menstrualni tok.

Iz zdravstvenega stališča je bolj primerna uporaba higienskih vložkov kot tamponov, da se izognemo morebitnim nevšečnostim pri samem rokojanju in kar je še bolj pomembno, da se izognemo infekciji spolnih organov, ki so pri ženski skriti v notranjosti

telesa.

Vse spremembe med puberteto lahko vplivajo tudi na razpoloženje mladostnikov, ki se zelo hitro menja. Pospešeno hormonsko delovanje lahko spodbudi razmišljanja o nasprotnem spolu, sanjarjenja o spolnosti in poveča zavest o spolni privlačnosti. V tem času se fantje in dekleta začnejo bolj zanimati drug za drugega, čeprav se to zanimanje od posameznika do posameznika razlikuje. Prvo zanimanje lahko privede do globljih spoznanj, ki se lahko nadaljujejo v intimnost. Vse to lahko privede do prvega spolnega odnosa.

Spolni odnosi v času pubertete

Za spolne odnose imate še celo življenje, zato vam pri tem ni treba hiteti. Ko bo prišel pravi partner in pravi čas, boste sami spoznali in ga prepoznali. Ne pustite se prepričati od partnerja, okolice, družbe ... Zavedati pa se morate tudi posledic spolnega odnosa, ki lahko privedejo do nenačrtovane nosečnosti in rojstva otroka ter spolno prenosljivih bolezni.

Bernarda Horvat, prof. zdr. vzg.

ODRAŠČAM, TOREJ SEM

ANKETA - ALI SEM ZADOVOLJEN S SAMIM SEBOJ

Elizabeta Smolej Srpan, 8. c

Videz človeka igra v sodobni družbi veliko vlogo. Veliko so k temu prispevali prav mediji, v katerih se vsakodnevno pojavljajo prečudovita dekleta in fantje, ki nam ponujajo ta ali oni izdelek.

Tudi svet glasbe je opravil svoje. Brezhibno oblečeni pop-glasbeniki in glasbenice s svojim enkratnim (oh in sploh) izgledom na nas nevede vplivajo in kar naenkrat bi tudi mi radi bili taki, kot so oni (brez gubic na obrazu, suhi, z najmodernejšo pričesko, v oblačilih najboljših blagovnih znamk in z enkratnim make-upom).

Ves svet stremi k popolnosti, resnica pa je taka, da je to le farsa, utopija.

Najstniki so glede tega najbolj občutljiv sloj populacije. Leta odraščanja s seboj prinesejo veliko pričakovanj, željo po uspehu, priljubljenosti v družbi in ne nazadnje tudi željo po ljubezni s strani staršev in vrstnikov.

To je obdobje, v katerem se spopadamo s številnimi težavami, ki so v neposredni povezavi z našim zunanjim izgledom.

Naši sovražniki številka 1 postanejo prav mozolji ter previsoka telesna teža.

Ravno nezadovoljstvo s kilogrami botruje temu, da se veliko najstnikov prične odrekati hrani ali pa z njo celo prekomerno basati.

Bulimija in anoreksija sta med nami; z eno ali drugo boleznijo se sooča veliko mladih (pa tudi starejših). Obe težavi sta ozdravljivi, vendar je pot do ozdravitve dolga in trnova.

Pravi vzrok za nezadovoljstvo s samim seboj se

pogosto skriva prav v družini oziroma medsebojnih odnosih med samimi člani le-te.

V branje vam priporočam odlično knjigo Janje Vidmar - Debeluška, ki opisuje tovrstne težave odraščajočega dekleta.

Tudi učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo smo se ukvarjali s to perečo temo. Odločili smo se, da bomo med vrstniki izvedli anketo, v kateri jih bomo povprašali, ali so zadovoljni s svojim izgledom oziroma, kaj bi na sebi spremenili.

Anketirali smo 50 učencev matične šole in podružnične šole v Višnji Gori, starih od 11 do 14 let. Večina učencev je zadovoljnih s samim seboj, na sebi pa bi nekateri spremenili: barvo las in oči, motijo jih pege, postava, odstranili bi si mozolje, si polepšali zobe, nos ...

Nataša Rebec Lukšič, prof.
in Tinkara Žgajnar, 7. d

PUBERTETA — NAGRAJENA PESEM

Mama in oče spet težita,
kar naprej mi govorita:
»Pazi, kam in kod ti sto-
paš,
da tujih src kdaj ne izro-
paš!«

Res ne vesta, da trenutno
sredi krize sem, obupno!
Ljubezen, šola in težave,
to skrbi so moje prave.

Kot da vsega nimam že
dovolj,
razjeda tisti fant me kot
nekakšen molj!
Ne vem, ali opazi me,
a res se ne zaveda, kako
srčkan je?!

Ko pogleda s tistimi očmi,
celo noč me še mori.
Sem zatreskana tako zelo,
tako, zelo, zelo hudo!

Nato pa končno me zagle-
da,
njegova lepota me povsod
razjeda.
Vpraša za številko me,
uradno oddano moje je
srce!

Kmalu klikne me na Faceboo-
ku:
»Bejbi, mal sem v tvoje slike
pokukul!
Res si lepa, čudovita vsa,
kaj, ko midva bi na zmenek
šla?«

Prebrskam omaro čisto vso,
katera obleka za zmenek prav
mi bo.

Puder, šminka in vse nujne
stvari,
če slučajno kaj po robu pos-
tavi se mi.

Ta ljubezen moja traja,
fant popelje me do sam'ga
raja.
A prevara me ta osel,
z novo punco sklence posel!

Izkaže se, da debil je pravi,
pokazala mu bom, kar naj se
pripravi!
Kako me more tako zavreči,
morala bi ga prav zdaj za lase
vleči.

Tako spet zaradi stresa
puberteta mozolje mi potresa.
Kot da nimam že zadosti,
cvek dobim, čisto po norosti!

Poskušam razumeti prav vse,
a to nikakor mi ne gre.
Težave se mi nalagajo dan na
dan,
poln kufer vsega že imam.

Puberteta pač čudaška je
gospa,
enkrat žalost, drugič srečo mi
podá.
Ne razumem je nikoli,
kaj si ona vse dovoli!

Anamarija Papež, 8. b

Katarina Zorec, 9. b

PRVIČ ZALJUBLJENA

Prvič zaljubljena sem bila,
prvič uzrla fanta svojega,
bila je ljubezen na prvi
pogled.

Sem mami pripovedovala o
njem,
ona pa mi je svetovala, naj
očetu nikar ne povem.

Nisem se ozirala na njo,
fanta domov sem pripeljala,
prvič in drugič šlo je lepo,
saj očeta ni bilo doma.

Tretjič pa vidi fanta z mano,
roko imel je na moji rami,
oče to na žalost opazi, povle-
če me za roko in odpelje v
hišo.

Od takrat naprej fanta nikoli
več nisem imela.

Tina Zupančič, 7. b

Donna Glač, 9. d

MOZOLJI NA POHODU

Kaj je to za en čas,
mozolji so prišli na obraz.
Najprej eden, potem še dva,
kmalu sem bila
vsa mozoljasta.

Pa vprašam mami: »Kaj je
to?«

Mami pravi:
»Najbrž puberteta bo.«

Moj nos lepo sveti se,
mozoljčkov poln je.

Polno šmink, ličil sem nakupi-
la,
da mozoljčke bi prekrila.

A pomagalo to ni nič,
denar je šel v nič.

Urška Glavan, 6. b

Kristjan Tekavec, 8. b

OH TI MOZOLJI

Ta presneta puberteta,
zakaj je kar naprej pri nas.
S seboj prinesla je mozolje,
ki jih je kot kup klobas.

Oh, ti mozolji,
groza, ves čas si šepetam,
saj mi pokvarijo ves dan.

Vsako jutro, ko vstanem,
ko pogledam v ogledalo,
podre se mi ves svet in
primem se za glavo.

Oh, ti mozolji,
groza, ves čas si šepetam,
zaradi njih sem kot limona,
saj mi pokvarijo ves dan.

Ko čez čas grem v šolo,
vsi imajo enak problem
in pokaže se mi nasmeh,
ker nisem edini,
ki ves čas govorim:

Oh, ti mozolji,
groza, ves čas si šepetam,
zaradi njih sem kot limona,
saj mi pokvarijo ves dan.

Danijela Slana, 7. d

OH, TA ŠOLA!

V šoli sam dolgčas je,
ker sami učitelji tam so le.
Pa to je bedno, same knjige in
učenje,
a to še ni vse.

Mučenje tam tudi je,
domače naloge, to ni prav,
to v našem jeziku
prevedeno je,
šola naj hitro se ZAPRE!

Kregajo se vsi,
učitelji tulijo na nas,
to je vse za ta čas.

Ko zvonec zazvoni,
zbornica se zakadi,
ker učitelj vsak ven želi.

H koncu vse počasi gre,
dolge ure vse so te,
saj šola nemogoča je.

V šoli ni več tako, kot je bilo,
ampak je vedno bolj hudo.
Zdaj samo še testi, učenje,
spraševanje in še kaj
za ta tečaj.
Kaj šele zabava, v razredu
samo mir in tišina vladata.

Še eno vprašanje vam zasta-
vim,
ko to pesem govorim:
vsako jutro, ko se prebudiš,
povej mi, kaj pomisliš
najprej ti?

Jaz ti zdaj povem, ni ti
treba spati, da nočna
mora se prične, ko v šolo pri-
deš, vse odviije se.

Ko petek se konča,
delovna sobota privihra.
A to le ni sobota ta pa
ta, pa ta, kjer smeh je doma.
To je prav posebna sobota, ki
za mučenje velja.

Mučenje močno ob sobotah
delovnih je,
saj doma raje domačo hrano
jedli bi le.

Pazite se šole vsi, ker šolska
mrzlica vas lahko doleti.

Takole vse to zgleda, saj to
je prava zmeda.

Ko vam nekdo omeni šolo,
vse zmrazi vas do srca.
Potem kuhati začnete se,
kot da v pečici šolski ste.

A ko malo pozdravite se,
seveda v šolo pridete.

Takrat umiranje se začne!
A le ne bojte se, saj
bolni boste le.

Če naš slovar pač
najdete, izveste, kaj bolan
pomeni za nas šolarje.
Sopomenka za bolan je konec
šole za nekaj dni le.

Pač šola takšna je,
da mučenje ne konča se še.

Jaz sploh v šolo hodil ne bi
več,
če starši ukazovali ne bi,
saj šola za njih obvezna je,
a za nas le mučenje se prič-
ne.

Najboljši dan v šoli je
le zadnji dan - te šole končno
konec je.

A vi ne veste, kaj mi najraje
imamo, šolski zvonec, to prava
reč za nas je, saj nam pove,
da ure končno konec je.

No, a kaj, ko osnovna
šola šele uvod v mučenje
ter dolgčas je.

In le pazite se, saj šola
nalezljiva je.

Če pa imate težave
v šoli, me le pokličite,
da zacelim rane vse.

Tinkara Zajec, Zara Rijavec,
7. b

Elizabeta Smolej Srpan, 8. c

TETA PUBER NA OBISKU

Bil je lep sončen dan, ko je k Novakovim prišla teta Puber. Otroci so bili tečni, nagajivi in včasih trmast. Starši so vedeli, da je to zato, ker je na obisku teta Puber. Mislili so, da so pridni, čeprav so se obnašali grdo. V šoli so bili zelo raztreseni, saj niso delali nalog.

Tinkara Herman, 8. b

Odgovarjali so učiteljicam, skakali v besedo in tekali po razredu. Teta Puber je včasih dolgo na obisku, včasih pa malo.

Ko otroke obišče teta Puber, na obrazu nastajajo mozolji. Takrat so dekleta zaskrbljena, saj so mozolji nagnusni. Mislijo, da jih v času pubertete nihče od fantov ne mara.

Včasih, ko jih obišče teta Puber, se deklice zaljubijo in mislijo samo na fante. Fantje so med obiskom tete Puber ponavadi zelo nagajivi.

Ko teta Puber odide, je spet vse v najlepšem redu. To pomeni, da teta Puber vse stvari postavi na glavo.

Nives Košak, 6. b

Patricija Kremžar, 8. b

POČITNICE PA TAKE!

Nekega sončnega dne so se Jasna in njena družina odpravili na morje. Jasna je bila punca, ki je imela dvanajst let in se je rada oblačila po najnovejši modi.

Imela je dva mlajša bratca, ki sta ji zelo nagajala. Komaj je že čakala, da se pripeljejo do njihove hišice, ki jo imajo na morju in da vidi svoje prijatelje.

Kar naenkrat je zaspala. Ko se je zbudila, so ravno prispele. Hitro je skočila iz avta in se šla preobleč v kopalke.

Takoj je odšla k svoji sosedki Nini, ki je bila njena najboljša prijateljica. Imela je ravno toliko let kot Jasna. Skupaj sta odšli na plažo in se kopali do večera.

Na poti domov sta srečali skupino fantov, ki so se ravno odpravljali na nočno kopanje. Tudi oni so bili stari okoli dvanajst let. Fantje so Jasno in Nino povabili, da se jim pridružita. Takoj sta privolili.

Kopali so se pozno v noč. Ko so pogledali na uro, je bilo pet minut do polnoči.

Brez pomisleka sta odšli, ne da bi se poslovili od fantov.

Jasnin oče je bil tako jezen, da je Jasni za tri dni prepovedal kopanje v morju.

Jasnina mama pa se s tem ni strinjala, ampak je predlagala, da se Jasna ne sme družiti s prijatelji. Jasnin oče se je strinjal in Jasno je doletela ta kazen.

POČITNICE PA TAKE (nadaljevanje ...)

Zelo jezna je odšla v svojo sobo in zaloputnila vrata. Sama je dobro vedela, da teh počitnic ne bo preživela.

Jasna je zaradi jeze in žalosti spakirala svoje obleke v kovček in skočila skozi okno. Namenjena je bila k Nini.

Tudi Nina ni mogla več prenašati tega, da jo starša za vsako stvar kaznujeta, zato je tudi ona spakirala svoje stvari, pograbila šotor in skupaj z Jasno sta odhiteli v gozd

blizu plaže. Postavili sta šotor in zaslišali zvoke, ki so odmevali po gozdu.

Nato sta zagledali fante, ki so bili presenečeni, da ju vidijo.

Tudi oni so namreč postavili šotor, ampak ne zato, ker so nameravali zbežati, temveč zato, ker so z dovoljenjem odšli na taborjenje. Pomirili so Jasno in Nino in ju nekako prepričali, da sta se vrnila domov.

Prišli sta domov, še preden so starši opazili, da ju ni.

Te počitnice so se kmalu končale in Jasna je odšla domov z velikim nasmeškom, saj je vedela, da ji bodo te počitnice za vedno ostale v spominu.

Nika Glavan in
Manca Erjavec, 7. b

PRVI POLJUB

Vsaka majhna punčka sanja o princu, ki bi jo imel za svojo princesko, jo imel rad in ji ponudil vse, kar bi si zaželela.

Ko malo odrasteš, si prav tako želiš princa, pa ne pravljичnega kot v risankah ali zgodbah, ampak takega, ki te ima rad takega, kot si, se postavi zate, ko ga rabiš, in ti je v oporo.

Ko zaslišiš besedo prvi poljub, pomisliš na prizor, ki bi si ga želel, a ni zmeraj tako, lahko se ti zgodi nekaj povsem nepričakovano. Tudi jaz sem sanjala o prvem poljubu.

Zgodilo naj bi se jeseni, ko

se listje obarva v parku ... obrnilo pa se je čisto drugače, na drugem mestu, še poleti. Bilo je lepo, ampak nepričakovano. S svojim fantom sem odšla na bazen, kjer sva plavala, jedla sladoled.

Nika Žlajpah, 8. b

Nobeden izmed naju si ni upal narediti prvega koraka, zato sva šla v vodo.

Potopila sem se pod vodo in ko sem prišla na površje, je pred mano stal moj princ in me poljubil. Bila sem čisto presenečena in prav nič mi ni bilo jasno.

Nika Kovačič, 8. a

MOJA PRIJATELJICA LENOBA (dnevnik lene Ančke)

Mojca Kadunc, 9. b

V rožnati sobi, 17. 9. 2012

Hmm, dnevnik, spet jaz! Ena in edinstveno lena Anja. Mogoče ste ugotovili, kdo me je (uganite, katerega septembra --> ja tretjega - začetek šole) obiskal! Ni vam treba ugibati 3-krat, saj je enostavno prelahko vprašanje in ta grozota doleti čisto vsakega človeka, če ne prej, pa kasneje.

No, torej prijateljica Lenoba je prišla na počitnice k meni in mogoče tudi k vsakemu, ki to bere! Na samem začetku sploh ni utrujala, ampak sedaj sem edina najbolj utrujena jaz!

Hodim v 8. razred osnovne šole in ja, ne bi moglo biti hujše, kot je.

Slovenščina: Učiteljica nenehno najeda z neko pesmico, ki ima 20 kitic, jaz pa sem se do sedaj naučila prva dva verza.

Angleščina: mi kar gre - učiteljica ne daje veliko nalog, večino pouka pa kar prespim v svoji stalni ZADNJI klopi!

Kemija: C, H, F, I, K, Ca, Mg - --> ne, ni nova abeceda! To je PERIODNI SISTEM!

Fizika: Definitivno se jaz trenutno počutim kot Venera - vrtim se v popolnoma drugo

smer od ostalih!

In da spregovorimo še o moji drugi najboljši prijateljici (poleg Lenobe):

MATEMATIKA. Ja, vse, kar lahko rečem o njej, je, da sem pri tem predmetu zelo varčna: nikoli ne uporabljam krede pred tablo, zato pa toliko bolj učiteljica uporablja svoj kemični svinčnik in točno tisto stran v redovalnici, na kateri je moje ime. Za pisanje nemških petic!

To je moje življenje v šoli! Če nisem opisala drugih predmetov, je razlog samo eden: LENOST!

In če vas zanima moj urnik, ki se ga držim kot klop, vam povem, da ga boste prebrali zelo hitro, saj je sestavljen samo iz gledanja televizorja in potem tam nekje 15 minut (kar je že presežek) učenja za silo, če slučajno učiteljica sprašuje.

No, med razmišljanjem:

Pozor! Moj svet doma pa se čisto spremeni, mislim, je definitivno drugačen od sveta v šoli, namreč spim v mehki postelji in ne na neki trdi klopi, po kateri sem zadnjič med uro pisala to, kar smo delali v šoli, ker se enostavno nisem mogla skloniti k torbi, da bi ga dobila ven lepega in še nedotaknjeneega!

Mislim, da bo Lenoba ostala tudi čez vikend pri meni! Kaj pa pri vas?

Petra Hribar, 8. b

ADIJO, PAMET! (NAGRADA ZA NAJBOLJŠE PROZNO BESEDILO)

Spet šola, gledanje punc, učiti se o dolgčasu in spati med poukom. A to šolsko leto bo perfektno zaradi nove torbe, puščice, barvic in to leto se bom tudi učil, saj ne more biti tako težko.

Prvi dan smo se posedli, dobili različne knjižice in nove delovne zvezke ter učbenike.

Saj ni važno, pouk se je začel in že prvi dan nam učiteljica da nalogo in reče, da bomo čez tri tedne pisali. Adijo pamet! Šele začeli smo in že se je treba učiti, garati in ne nazadnje pozno spati!

Ko sem prišel domov, sem šel na računalnik igrati igrice in si rekel, da bom naredil nalogo kasneje.

Ko sem zjutraj prišel v šolo, so me sošolci spomnili na nalogo, začel sem jo delati in me je učiteljica skoraj dobila.

Ko smo se usedli in pokazali naloge, je sošolka zatožila, da sem naredil nalogo na hodniku. Adijo pamet! Zdaj se že tožimo med sabo. Učiteljica me je poslala v zadnjo vrsto, kjer sem bil čisto sam.

Zadaj je bilo zelo strašno,

ker je luč crknila. Po koncu pouka sem porinil sošolko čisto nežno in se je zabila v učiteljico in tako sem dobil še opomin. Adijo pamet!

Minilo je nekaj tednov in s sošolko se še zmeraj nisva razumela, tako je napočil test. Pozabil sem se učiti.

Ves dan sem premišljeval: zdaj pa bo ... Učiteljica je rekla, da bo dala test staršem na govorilnih urah. Takrat pa sem vedel, da se ne bo dobro obneslo, ker če dobim ena ali dve, bo mami zelo huda.

Ko je mami prišla z govorilnih ur, me je poklicala zelo glasno. Prišel sem dol, mama pa me je grdo pogledala in pokazala test, na katerem je bila zgoraj v desnem kotu napisana ocena, ki je bila tri, a to moji mami ni bilo dovolj. Adijo pamet! Zaradi tega sem ostal brez računalnika in televizije.

Tako je po tem testu sledil še en test in še en in še mnogo več, ocene pa so padale.

Nihče mi ni pomagal in vsi so vedeli, da se težko učim.

Enkrat je stopila tista sošol-

ka, tožibaba. Vprašal sem jo, kaj hoče. Odvrnila je, da hoče pomagati. Adijo pamet!

Najprej me okoli obrne, zdaj pa mi hoče pomagati! Seveda je nisem zavrnil, saj je bila edina, tako rečeno, prijateljica.

Ko smo naslednjič pisali, sem dobil test in pisal štiri!! Takoj sem se ji zahvalil in jo vprašal, če bi se šla k meni učiti.

Tako sva sčasoma postala najboljša prijatelja in kasneje še par.

Ocene so se mi dvignile, dobil sem nove prijatelje in prijazno punco. Edino, česar nisem dobil, je svojega računalnika, ker je mami začela igrati igrice.

Ja, ni boljšega življenja, razen to, da moja mami igra streljačino. Kaj češ, važno, da se je vse dobro končalo; pa televizijo mi je vrnila, na žalost brez play-stationa. Ja, moja mami je pravi geek za igrice.

Matic Horvat, 8. b

MOJA STARA PRIJATELJICA LENOBA

Končno je konec naravoslovnega dneva.

»Ne skrbi, Peter, vsaj domače naloge nimamo. Vsaj to.«

»Hej, poglej Tinco. Hej! Tinca, pridi danes malo k meni, pa bova skupaj igrala igrice na računalniku.«

»Ne, Peter, narediti moram domačo nalogo.«

»Ampak, saj je sploh nimamo.«

»Vseeno narediti moram večerajšnjo. Adijo, Peter!«

»Joj, kaj naj počnem?! Tinca dela domačo nalogo. – Čakaj, malo; Tinca je tudi prijavljena na igrico Battlefield heroes. Hitro moram pogledati, ali jo igra.

Poglej, Tinca jo igra! Hitro se moram prijaviti in jo ubiti! – A, tukaj je!

TA TA TA TA TA TA TA!

Poglej Petra! Končno je spet prikazan na ekranu; zdaj bo pa dobil.

In z lasersko pištolo: ZZZZZZZZZZZZZZZ!

Zdaj je pa izgubil.

»Konec pouka; otroci, lahko odidete domov.«

»Hej, Tinca, ali boš danes prišla k meni ali boš spet igrala računalnik?»

»Peter, danes imamo vsi nalogo. Pusti me na miru, nimam časa!«

Tinca spet ni imela domače naloge. – Kakšna lenoba si ti?

Zdaj pa bom poklicala tvoje starše!«

Zdaj vidim, kaj je počela.

Jakob Cugelj, 6. b

Tina Perko, 8. a

ŠOLSKI UTRINKI

KDO SEM JAZ?

Sem Matevž Robek, star sem devet let. Hodim v četrti razred Osnovne šole Stična. Treniram motokros. Imam dve starejši sestri - Niko in Tajdo. Rad se vozim s kolesom in mečem na koš. Motor sem začel voziti pri štirih letih. Moji hobiji so: gasilske vaje, motokros in rokomet. Imam tudi zelo veliko prijateljev in moj najboljši je moj bratranec Gašper. Moja najljubša barva je oranžna, ker je tudi moj motor oranžen.

Matevž Robek, 4. a

Ime mi je Alja. Živim v Spodnji Dragi. Stara sem devet let in hodim v četrti razred osnovne šole. v šoli imam najraje angleščino in slovenščino. V prostem času se igram z Dženanom in rada berem knjige. Doma sem imela že dve muc, pa sta na žalost že umrli. Obiskujem glasbeno šolo, v kateri igram prečno flavto. Rada imam živali in ko bom velika, bom veterinarica.

Alja Štaudohar, 4. a

Ime mi je Meta, v maju sem dopolnila devet let. Z družino smo se preselili v Stično. Hodim v četrti razred Osnovne šole Stična. V prostem času rada kolesarim in skakam po trampolinu. Obiskujem tretji razred violončela in hodim na gasilske vaje. Našo družino sestavljamo oči Gregor, mami Martina in tri dekleta: najmlajša je Mima, srednja Vida in jaz najstarejša.

Meta Kovačič, 4. a

Sara Sinček, 8. c

Klara Klemenčič, 8. c

OBISK

SPET V ŠOLI

SREČNA SRNICA

V nedeljo, 14. 10. 2012, je sonce končno pokukalo izza oblakov, zato sva se z mamo odločili, da greva na sprehod do Mekinj.

Šli sva k babici. Malo sem klepetala z babico, nato sem se odločila, da grem k teti. Tam so me že čakali David, Bine in Mila. Zelo so me bili veseli. Takoj smo se šli igrat v igralnico.

Ko nam je postalo dolgčas, smo se šli skrivalnice in se lovili. Postali smo utrujeni in zato smo šli gledat risanke. Pojedli smo večerjo, potem pa je pome prišla mama. Ker se je začelo temniti, sva pohiteli domov.

Nela Zajec Genorio, 4. a

Šolarji so zopet prestopili prag učilnice in sedli v stare oguljene klopi. Vsi zamišljeni gledajo na tablo in poslušajo njihovo novo učiteljico. Premišljujejo o tem ali onem, najbolj pa jih skrbijo ocene, a se potolažijo s tem, da je še dolga do spraševanja in ocenjevanja.

Brina Dolores Omahen, 5. a

V soboto zjutraj sem se zbudil ob osmih. Želel sem si, da bi bilo v soboto jutro sončno, pa ni bilo. Mamica mi je malo pustila, da sem gledal risanke. Nato sva z mojim očijem šla po strešnike.

Ko sem se vrnil, sem se lotil učenja. Če bi bilo vreme lepo, bi šla z mojo sestro jahat konje. Popoldne sem vadil met v steno, zvečer pa smo jedli kostanj.

Tudi v nedeljo smo bili doma. Dopoldne sem šel k maši, popoldne pa sem družino povabil v gozd. Delal sem raziskovalno nalogo. V gozdu smo videli veliko gob in zelo poskočno samico, ki je z dolgimi skoki zbežala v goščavo.

Aljaž Ceglar, 4. a

Aleša Palčič, 8. c

ČAROBNA ZVEZDNA NOČ NA MEDVEDJEM BRDU

V sredo smo se odločili, da gremo na nočni sprehod.

Ko smo hodili, sva s prijateljico Ajdo zagledali zvezde, ki so se svetile kot diamanti. Videli sva veliki voz in zvezdo Severnico. Prijateljica mi je povedala, da so zadnjo zvezdo v vozu namenili njeni babici, ko je umrla.

Ko smo prišli na hrib, smo od tam gledali zvezde. Učiteljica nam je z lučjo pokazala, kje je sever in kje je jug. Potem smo lahko prižgali svetilke, ki smo jih prinesli s sabo. Odpravili smo se nazaj v dom Medved.

Ko sem se spravila v posteljo, sem sanjala, da sem poletela v zvezdnato nebo in plavala med zvezdami.

Kaya Gačnik, 4. a

Brina Dolores Omahen, 5. a

LISTI IZ DNEVNIKA UČENKE 7. D

Danes je prvi dan v domu Škorpion, ki leži na meji z Avstrijo, na hribovju Kozjak. Zjutraj smo se zbrali pred šolo in odšli na pot. Vozili smo se dve uri.

Osebe doma nas je prijazno pozdravilo in potem smo odšli v sobe, ki imajo imena planetov. Jaz, Ela, Tinkara, Eva, Veronika in Petra smo v sobi Neptun, poimenovani po planetu, ki je najbolj oddaljen od Sonca. Svoje stvari smo pospravili v omaro in odšli na kosilo. Zvečer naj bi gledali Jupiter in zvezde, vendar nam je vreme prekrižalo načrte.

Drugi dan

Danes zjutraj smo se zbudile in odšle na telovadbo, kasneje pa na zajtrk. Potem smo se po skupinah odpravili na jahanje in na orientacijski tek. Medve s Tinkaro sva bili v A-skupini.

Najprej smo očistili in počesali ponija, nato pa smo ga še jahali.

Popoldne smo z Mirjam odšli v Avstrijo.

Še večerna animacija in lahko noč!

Tretji dan

Zjutraj je bilo vse kot po navadi (gimnastika in zajtrk). Potem smo popoldne odšli na zanimiv pohod, in sicer na

Žavcarjev hrib. Hodili smo po gozdu, kjer naj bi gnezdil divji petelin. Na vrhu smo se ustavili in razgled je bil čudovit.

Na hribu je bila majhna kapela, na kateri piše HAH 2011. Odpravili smo se navzdol proti domu.

Večerna animacija je bila Pictionary (igra spretnostnega risanja).

Na daleč smo videli Jupiter!

Peti dan

Danes smo imeli še zadnjič zajtrk in telovadbo, potem pa smo se šli dričkat s pležuhom.

Nato smo obravnavali ekosistem in naravo, po kosilu pa smo se vrnili domov pogledat,

kaj nam je prinesel Miklavž.

V življenju v naravi sem se imela super!!!

Pia Škufca, 7. d

PLEZALNA ŠOLA

Hodim v plezalno šolo Grosuplje. Plezalno šolo v Grosupljem obiskujem že tri leta in sem v nadaljevalnem treningu. Naslednje leto bom lahko šla na državno prvenstvo. Trening imam trikrat tedensko. Vsako leto pa grem tudi plezat na naravne stene, ki so nevarne, če nimaš prave opreme.

Na Telemahu smo dobili pokal za prvo mesto, ker smo bili najboljši klub.

Nela Zajec Genorio, 4. a

ANKETIRANJE PRVOŠOLČKOV

V okviru izbirnega predmeta šolsko novinarstvo smo anketirali 24 učencev iz 1. a razreda, ki po pouku obiskujejo podaljšano bivanje.

Vprašali smo jih, ali radi hodijo v šolo, ali delajo domače naloge, ali so radi v OPB in kaj najraje počnejo v šoli.

Vseh 24 anketiranih z veseljem obiskuje zahaja v šolo in oddelek podaljšanega bivanja. V šoli se učenci najraje igrajo s prijatelji.

Vsi (razen enega) radi delajo nalogo.

Tinkara Žgajnar, 7. d

KNJIŽNICA JE ZAKON

Vedno, ko vstopim v knjižnico, zagledam zelo velike police, na katerih so zložene knjige s čudovitimi prigodami. Tam je vse, kar potrebujem, da sem vesela, tudi če pozabim kartico za izposojanje knjig. Tam so tudi knjige za učenje in stripov nikoli ne zmanjka. Poleg čudovitih knjig je tudi knjižničar, ki je zelo prijazen.

Najraje prebiram Geronima Litona iz Mišjegrajskega otoka. Knjige so za učence prvega razreda, pa vse do devetega.

Lepo vabljeni v šolsko knjižnico!

Alja Štaudohar, 4. a

V knjižnici se lahko marsikaj pametnega počne ...
(Člani novinarskega krožka z mentorico Natašo Rebec Lukšič izdelujejo plakat na temo Hrana v sodobni družbi.)

OGLEJTE SI RISANKO NINJAGO

Neke temne noči je na Zemljo priletel asteroid. V sredo so se Ninjagoti urili, nato pa so odšli pogledat kraj, kjer je pristal asteroid. Ko so prišli, ga ni bilo več.

»Hm,« je rekel Kai. »Včeraj je še bil tu, samo zakaj ga ni več?«

Ponoči pa se je v mesto prikotil človek - kača in ga začel uničevati.

Ob šestih zjutraj, ko so

Ninjagoti vstali, so takoj opazili, kaj se dogaja. Stekli so tja in začeli ubijati zlobnega človeka - kačo. Nekaj ljudi je kača že hipnotizirala tako, da jih je poslala v ječo.

Ninjagoti so se podvzali poklicat zelenega Ninjagota, ki je kačo pregnal. Ninjagoti so nato odšli.

Nekega dne so Ninjagoti odšli v kačjo jamo in ugotovili, da kačjo vzdržljivost sestavljajo štiri čarobna žezla. Zelo veliko truda so vložili, da so jih uničili.

Nekega dne so šli v kačjo jamo, da bi ukradli ta štiri čarobna žezla. V mestu so štiri žezla uničili in ljudje so bili spet zdravi in kač ni bilo več. Vsa množica je vzklikala v veselju: »Ninjagoti, Ninjagoti, Ninjagoti!«.

To je bila obnova risanke Ninjago. Priporočam vam, da si jo ogledate!

Jakob Marn, 4. a

Marko Posavec, 5. a

UČENCI V PODALJŠANEM BIVANJU IN JUTRANJEM VARSTVU SMO ZELO USTVARJALNI

V podaljšanem bivanju in jutranjem varstvu učenci zelo radi ustvarjajo. Največkrat pri izdelovanju uporabijo naravne materiale ali pa kar odpadno embalažo. Tako ob zabavi in razvijanju ročnih spretnosti spoznajo različne načine ponovne uporabe odpadnih predmetov.

V mesecu septembru in oktobru je bila jesen glavna tema ustvarjalnih uric.

Koruzni škratki

Gozdni škratki iz borovih storžkov

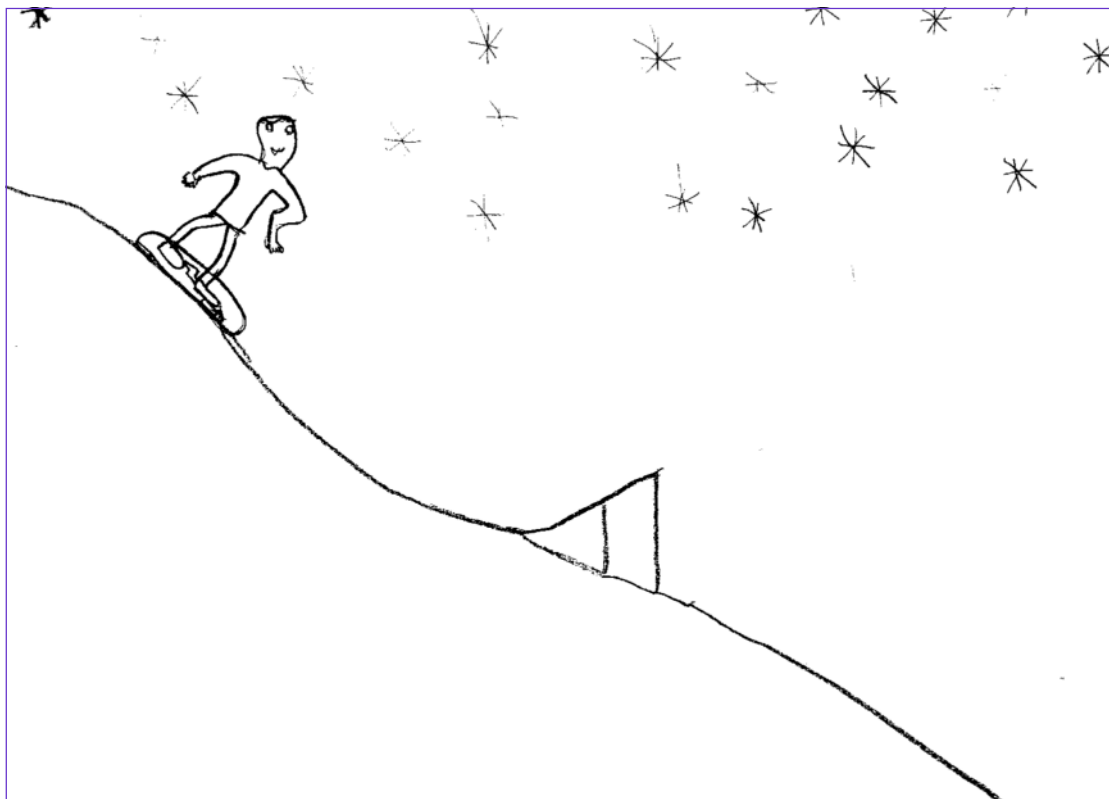

S pomočjo koruze smo izdelali jesensko rožo in izpisovali svoja imena.

Iz borovih iglic in jesenskega listja smo izdelali velikega ježa.

ZIMA, ZIMA BELA ...

Denis Lokar, 5. a

Manca Kastelic, 5. a

FOTOREPORTAŽA.SI

OGLED KNJIŽNICE SREDNJE ŠOLE JOSIPA JURČIČA V IVANČNI GORICI

Prijazen knjižničar Jože Nosan vneto razlaga o publikacijah, ki jih srednješolci radi prebirajo.

Jož, koliko knjig imajo!

Učenci šolskega novinarstva smo razlagi knjižničarja pozorno prisluhnili in ga tudi kaj povprašali o samem delu v knjižnici.

Pripravila: Nataša Rebec Lukšič, prof.,
fotografije: Sifet Ljubijankić, 9. b

OBISK KNJIŽNEGA SEJMA V CANKARJEVEM DOMU V LJUBLJANI

Urednik nam je predstavil značilnosti uredniškega dela.

Knjige, knjige in še enkrat same knjige ...

To predavanje o stripih pa je res kulsko!

Poglej, kakšna zanimiva knjiga!

Pripravila: Nataša Rebec Lukšič (prof.),
fotografije: Kristijan Rešetič (prof.)

PRVA ZBIRALNA AKCIJA STAREGA PAPIRJA JE BILA VEČ KOT USPEŠNA

Jesenska zbiralna akcija starega papirja je na OŠ Stična (matična šola), 8. in 9. oktobra 2012.

Učenci so se pri zbiranju odpadnega papirja odlično odrezali!

Na matični šoli smo zbrali kar **25 131,5** kilogramov papirja.

Najtežji razred je bil 6. c, ki se ponaša s 1523 kilogrami oddanega papirja.

Ves izkupiček od zbranega odpadnega papirja je bil nakazan v šolski sklad.

Pripravila: Nataša Rebec Lukšič (prof.),
koordinatorki: Barbara Pavovec, prof. in Jožica Knez, (prof.),
fotografije: Kristijan Rešetič (prof.)

LITERARNI KOTLIČEK

GRAJSKI VRTNAR

(Spremenjen konec pesmi)

Njen glas ustavil sabljo je,
ko rabelj se pripravlja že,
da z mečem ostrim kakor nož
ostal brez glave bo ta mož.

Priteče k njemu grajska hči,
objokana se mu smeji:
»Ne boj se, s tabo bom odšla
na onkraj lepšega sveta!«

Za roko nežno ga drži,
zapira svoje solzne oči,
v mislih se ji vse godi,
po licu solza ji polzi.

»Postojte malo, rabelj, še,
saj ura še prezgodnja je,
mladenič je nedolžen ta,
saj on samo vrtnarit znal!«

Pogleda rabelj jo v oči,
otožna, žalostna se zdi.
A on kot brez srca prizna,
da pač drugače se ne da.

Objame z nežnimi dlanmi
pogleda s solznimi očmi,
kot roža, ki več ne cveti,
živeti več ji smisel ni.

Zato poprosi rablja še:
»Povej očetu, da me ni,
ker sam tako si je želel,
še zame meč boš zavihtel.

Hana Zajc, 8. a

URŠKA 20. STOLETJA

Na mostu ob Ljubljanici Urška
sedi,
knjige bere vse dolge dni.

Pride do konca prve strani,
zagleda možaka, ki vanjo str-
mi.

Vsak dan se zgodba ista godi,
dokler možak se ne približa ji.

Avto ju odpelje do druge
strani,
kjer hiša velika stoji.

Urška vse bolj glasno ihti,
na koncu že tudi kriči.

Urška vsa nesrečna na bal-
konu sedi,
knjigice svoje prešteva vse.

Bere in bere od prve do zad-
nje strani,
možaku se skriva vse dneve in
noči.

Urška je veliko prestala,
odpeljal jo je domov, kjer ni
več jokala.

Klara Lampret, 8. a

POLETJE

Poletje je kot spočetje,
ker v njem uživaš vsak trenu-
tek.

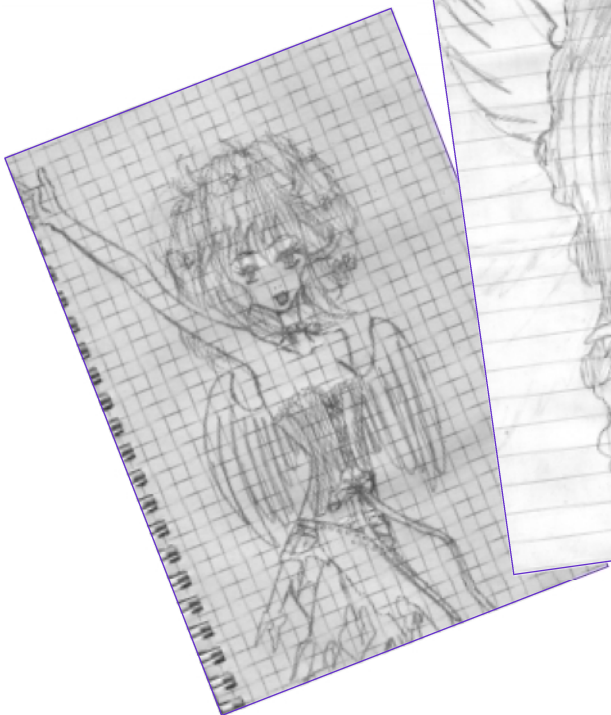
Takrat se kopaš in veseliš.

Nadeneš si klobuk pred vro-
čim soncem,
in uživaš pod hladno senco,
medtem pa ližeš sladoled.

Zvečer pa sendvič ješ,
in uživaš, kako hrustlja.

Nato pa spat greš.

Eva Godec, 7. d

Ilustratorka: Elizabeta Smolej
Srpan, 8. c

PEPE V VIŠNJI GORI

Za reko Višnjico stoji nenavadna vas. V tej vasi so ljudje prijazni in se radi obiskujejo, no, ne rečem, da v vasi ni kakih težavnih in tečnih sosedov, kot sta gospod in gospa Slinar, no saj sta prijazna. Imata hiško na koncu vasi, saj pravita, da je tam najmanj hrupno. Imata čudovit vrt, na njem pa ribnik z zlatimi ribicami, pa klopco in steklenjak, tudi vodometa imata. Njuna hiška pa je svetlo roza barve in je zelo velika; lahko bi rekli, da izgleda kot manjša vila.

»Dobili smo nove sosede; družina Polž se je včeraj preselila v hiško poleg Slinarjevih,« je doma svoji babici razlagala deklica z velikimi očali.

Če še niste ugotovili, da so prebivalci te vasi polži, potem vam to povem jaz. Dobrodošli v vasi Polževol!

Novi sosedje

Nekega jutra sta mama Ana in oče Jon zajtrkovala sama,

saj sta Pepe in njegova mlajša sestra Tinka še spala.

Ko so se vsi najedli in napili, se počesali in naličili, so se odpravili v mesto.

V Višnji Gori je mama takoj zagledala prečudovite rdeče vrtnice, kar ni se jih mogla nagledati.

Klara Pečnik, 5. a

Ostali pa so jo čakali pred trgovino. Ko se je mama Ana nagledala teh čudovitih vrtnic, so odšli v trgovino. Tam so kupili vse potrebno za kosilo.

Naslednji dan se je Pepe spomnil, da so bile mami vseč tiste vrtnice. Ko se je vračal iz šole, se je ustavil pri vrtnicah in najprej pozvonil na vrata hiše, kjer so rasle.

Odprla je prijazna gospa.

»Gospa, ali lahko odtrgam eno vaših lepih vrtnic?« je Pepe s tresočim se glasom vprašal gospo. Gospa pa je natrgala pet lepih vrtnic in jih zvezala v čudovit šopek.

Odpravil se je domov in ko je mama zagledala šopek vrtnic, je bila presrečna. Gospa Slinar, pravzaprav ji je ime Iri-na, pa ji je malce zavidala, ko je na naši terasi zagledala ta lep šopek.

To jutro je v vasi vse mirno, le tiha glasba se sliši izza vogala. Polževi imajo že nekaj časa v načrtu, da bi na njihovem vrtu stal ribnik, v njem pa bodo plavale ribice različnih barv. Tinka je trdno prepričana, da bodo njihove ribice lepše od Slinarjevih.

Danes se je oče Jon odločil, da ta projekt že enkrat uresniči.

»Saj ne more narediti vsega kar v enem dnevu!« je takoj rekel Pepe. »Ribnik zahteva veliko časa. O Tinka že komaj čaka, da bo lahko vsako jutro, vsak dan in vsako noč opazovala mavrične ribice ter jih hranila.«

Oče je že zgodaj odšel v Višnjo Goro in nakupil lopate, saj je treba najprej izkopati luknjo, tudi folijo, ki bo držala vodo, je kupil.

Začeli so delati. Tinka je očetu pomagala kopati. Pepe je razgrnil folijo, mama pa je skuhala kosilo. Kaj pa gospa Irina? Sedi na naslonjaču pri ribniku, bere pod sončnikom in pije hladno limonado, včasih pa malce pokuka kako napredujejo. Njen mož Pik pa sadi grmiček. Tinka se je počasi utrudila tudi mama je že skuhala, čas je za kosilo.

Po kosilu so nadaljevali, tokrat je pomagala tudi mama kopati, še Pepe je prijel za lopato.

Čez dobre tri dni je bil ribnik skopan, le še folijo so raztegnili in vanj natočili vodo.

»Oče in mama gresta jutri v trgovino po ploščate kamne, midva pa bova ta čas pri teti Irini in stricu Piku,« je Tinka vsa vesela rekla bratcu, on pa ni bil nič kaj zadovoljen, saj mu bo spet dolgčas. Irina in Pik nimata otrok, še teta Irina bo kmalu dobila dojenčka.

»Ne bo nama več dolgčas,« je bila glasna Tinka.

Pri teti Irini in stricu Piku

Že navsezgodaj sta Tinka in Pepe vstala se poslovila in odšla k Slinarjevima. Za zajtrk sta dobila pito z mravljami in vsak svoj kozarec mleka. Doma vsako jutro jesta kosmiče z mlekom, tu pa sta dobila kar pito. Hitro sta jo pojedla, in odšla v šolo in vrtec.

Ko sta se vrnila iz šole, sta ju Irina in Pik odpeljala v živalski vrt.

Najbolj zanimive so bile zebre, Pepe pa se je navduševal nad kačami. Tudi teta Irina si je dala strašnega pitona za vrat. Tinka pa se je bala slona, ki je bil zelo, zelo velik.

Ko so prišli domov v vas, sta ju mama in oče že čakala. Odšli so domov. Tinka je hitro stekla v kopalnico, Pepe pa je zavil naravnost v svojo sobo. Oblekel si je spalna oblečilo in šel v posteljo. Ugasnil je lučko in želel zaspati, vendar ni in ni mogel zatisniti očesa.

Vsi so že spali, le mama Ana je gledala film. Pepe se je ves čas premetaval, pokrival in odkrival. Potem pa se je kar naenkrat prižgala luč v njegovi sobi.

Bila je mama.

»Slišala sem, kako se premetavaš. Zakaj ne spiš?« je rekla s tihim glasom. Pepe pa je povedal, da ni zaspan.

Ko je mama odšla iz sobe, se je tiho splazil do vrta. Vsa vas je bila tiha in temna. Pri Slinarjevih je opazil, da gori luč. Splezal je čez živo mejo in pogledal skozi okno.

»Tudi teta Irina ne spi,« je rekel.

Naravoslovni dan

Že navsezgodaj zjutraj je Tinka pridrvela v sobo in skočila na Pepeta, ki je malo prej zaspal, saj vso noč ni zatisnil očesa.

Pepe se je prebudil. Spomnil se je, da je danes naravoslovni dan in da gredo s šolo v Kraljestvo orhidej. To je neke vrste gojišče orhidej, vendar Pepe je ves zaspan počasi lezel iz postelje. Tinka mu je prinesla moder nahrbtnik. Tega je imel najraje, saj je bil na njem naslikan Polžomen. To je junak iz risanke, ki jo Pepe gleda skoraj vsak dan.

Ko je Pepe zlezel do mize v svoji sobi, je počasi iz predala vzel zvezek za naravoslovje.

Mama je prišla v sobo s sendvičem in vodo v steklenički ter jo dala Pepetu v nahrbtnik. Zares počasi si je Pepe oblekel srajco in vzel nahrbtnik. V kopalnici si je umil obraz in odlezel do vhodnih vrat, kjer ga je že čakal avtobus. Poslovil se je od Tinke, mame in očeta ter odšel v šolo. A joj, ne! Na cesti je nastal zastoj in pred šolo je že čakal avtobus za Kraljestvo orhidej. »Kaj zdaj?« Šofer je otrokom odprl vrata avtobusa in vsi so odlezli do šole.

Učiteljica Willma je bila že zelo zaskrbljena, saj otrok s Polževega še ni bilo. A potem je bila vsa skrb zaman, saj so vsi srečno prišli do velike stavbe, na kateri je bila naslikana prečudovita orhideja. Pred vhodom jih je že čakala neka gospa, ki se je najprej lepo predstavila in potem bila ves čas z nami.

Najprej smo si šli ogledat orhidejo Velikanko. Visoka je bila kar en meter in pol. Zdela se nam je zelo čudna

in velika. Potem smo odlezli do ogromnega okroglega korita z zemljo. V njem pa so bile posajene roza, bele, rumene in roza-belo-rumene orhideje. Bile so zelo lepe. Sam pri sebi sem si mislil, kako bi bila mama navdušena, če bi bila tu.

Kasneje je bil čas za malico. Usedli smo se na klopce in pomalicali. Potem smo odšli v prostor, nad katerim je pisalo: »Dobrodošli pri tetki Orchidee.«

V sobi smo se vsi posedli in skozi vrata je stopila neka gospa, ki je bila zelo podobna orhideji. Tudi ona se je usedla na malo večji stol in v roke vzela knjigo z naslovom: My name is Orchidee. Začela je brati. Zgodba je bila zanimiva, zdelo se mi je, da gospa govori sama o sebi.

Skoraj smo že vsi spali, ko je gospa nehala brati. Učiteljica Willma nas je postavila v vrsto in odšli smo na avtobus.

Pia Škufca, 7. d

ZGODBE, KI JIH PIŠE ŽIVLJENJE ...

OTOK ARBE (RAB) - LETOVIŠČE, CVET JADRANSKEGA MORJA, JE POSTALO ZBIRALIŠČE SLOVENSKEGA NARODA

»Dogajanje leta 1942. Na Krki je bila italijanska postojanka. Nekega dne so nas vso družino - oba starša stara 65 let ter tri hčerke (16, 19 in 27 let) - klicali na komando, kjer so nas pestili, da smo simpatizerji partizanov. To so bili domobranski izdajalci: župnik, ki je kasneje pobegnil v Ameriko, in občinski tajnik na Krki.

Naslednji dan, ko smo grabili seno, so po nas prišli oboroženi vojaki. Imeli smo pol ure časa, da zapremo hišo in gremo. Pobrali smo nekaj stvari, malo masti in suhih krhljev, kar nam je prišlo zelo prav.

Ko smo prišli na Krko, je bilo tam že vse pripravljeno za transport 80 ljudi. Naložili so nas na tri kamione.

Partizani so bili pripravljene, da napadejo pri Lurdu nad Krko, toda bili so izdani. Italijani so nas peljali po drugi strani v Dobropolje in takoj naprej v Ljubljano, v belgijsko kasarno. Tam nas je bilo veliko.

15. avgusta 1942 so nas odpeljali na Rab. Spravili so nas v vagone, družine in žene v potniške vagone, moške v živinske vagone, ki so jih zaplombirali, da niso mogli stati in ne sedeti. Bila je huda vročina, vode pa nismo imeli. Pripeljali so nas na Reko, od tam pa smo šli z ladjo na otok Rab. Taborišče je bilo oddaljeno pet kilometrov v notranjost. Tja smo prišli okrog polnoči. Zagledali smo šotore, ki so bili postavljeni na njivi. Kadar je padal dež, je bilo vse blatno in mokro (slama). Vse je bilo razsvetljeno, šotori pa majhni (cca. 6 oseb). Za 20 cen slabe in nekaj ušivih odej. V taborišču je bilo okrog 14.000 ljudi.

Vsak dan smo solzni gledali bele krste, ki so jih nosili na pokopališče. Na dan je umrlo do 36 ljudi. Bili smo žalostni, ker nismo vedeli, kaj nas še čaka tako daleč od doma. Kljub temu se je ob večerih zbrala skupina, ki je pela partizanske pesmi. Večkrat se je slišala pesem »Nabrusimo kose«, »Klas že dozoreva« in številne druge.

Nikoli ne bom pozabila 30. septembra ponoči. Stiskali smo se v šotoru, ker je padala kot jajce debela toča. Šotori so se pogrezali v blato. Ležali smo na tleh en poleg drugega, pokriti z malo slame. Dobili smo posodo in čakali v vrsti za hrano.

Italijanski seržente (oficir) je začel vpiti, naj bežimo, ker bo morje poplavelo taborišče. Bežali smo do kapije (pisarne) in vsi so vpili »revolucija«.

Terezija Kocjančič

Prišel je cel bataljon obo-rožene vojske, ki so nas vse mokre, premražene in preplašene pregnali nazaj v mokre šotore. Tisto noč je dvema uspelo zbežati. Italijani so nato povsod postavili stražarnice, od koder so nas ves čas opazovali.

V sredini taborišča je bilo dolgo korito za vodo. Ker jo je bilo premalo, so se ljudje zaradi nje večkrat tudi stekli. Posoda, iz katere smo jedli, je bila redkokdaj pomita.

Zjutraj smo pili črno vodo, ne kave. Dobili smo 7 dag kruha za ves dan. Opoldne smo jedli kuhano peso ali makarone. V vodi, v kateri so se kuhali makaroni, je plavalo ogromno črvov. Včasih smo dobili tudi štenaste buče. Za popoldne smo dobili zelo majhen košček mesa ali sira.

Stranišče je bilo veliko poslopje, v katerem je bilo izrezano veliko lukenj.

Otroci so iz grabna pobirali kuhinjske odpadke ali jedli katran, ki so ga izpraskali iz kabin. Bila je res huda lakota, le kuhar je ni občutil. Bil je namreč tako debel, da so ga privezali na steber.

Uši so bile velika nadloga. Vsako jutro smo pregledali odejo, če smo hoteli ponoči spati. Videla sem dva otoka, ki so jih »pojedle« uši. Strašen prizor.

V taborišču je bila kantina. Tam se je dalo kupiti ameriški črni krompir in cigarete. Veliko moških je prodajalo tisti svoj kruh, ki so ga dobili za ves dan, da so si kupili cigarete. Sem in tja smo dobili tudi pakete. Če nismo uganili pošiljatelja, so nam paket vzeli in ga poslali nazaj.

Bila je že hladna jesen. V taborišču so zbirali moške. Tisti, ki so hoteli domov, so se morali

vpisati k domobrancem. Ženske so poslali v Gonars (italijansko mesto). Na miklavža nas je 34 lahko odšlo domov.

Ko smo prišli v belgijsko kasarno, so nas obstopile ženske in nas spraševale po svojih bližnjih. Dale so nam jesti svojo rižoto.

Naslednji dan so nas spustili. Odšli smo k svakinji v Ivančno Gorico. Mojega brata ni bilo tam, ker so ga že poslali v zapor. Kasneje so ga zverinsko ubili domobranci.

Italijanski ofi je bil zelo slab človek. Govorili so, da mu bodo sodile slovenske žene. Na koncu si je sodil sam.«

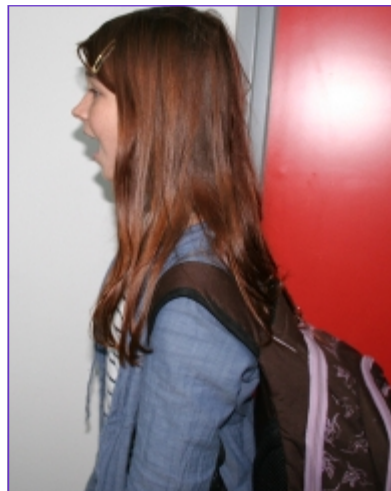
Opisana žalostna zgodba je resnična. Gre za izpoved še živeče 93-letne interniranke, ge. Terezije Kocjančič.

Sara Koščak, 9. d

Ina Marinčič, 5. a

OBISKALA NAS JE NINA PUŠLAR!

Presenečenje učencev ob pogledu na nenapovedano obiskovalko je bilo več kot očitno!

Novinarji že od nekdaj radi sprašujemo ...

Daj, Nina, ... zaigraj in zapoj nam kaj!

Brez tvojih avtogramov pa ne bomo šli domov ...

Ena fotka za spomin ...

EKSKLUZIVNI INTERVJU Z NINO PUŠLAR

Kakšne imaš spomine na prve šolske dni?

Zelo lepe. Tudi v srednji šoli sem se imela zelo lepo.

Slišali smo, da ste v vašem razredu v OŠ imeli veliko dvojčkov. Koliko?

Res je. V razredu smo imeli kar štiri pare dvojčkov!

Ali si hodila v glasbeno šolo?

Da. Naredila sem nižjo glasbeno šolo. Igrala pa sem prečno flavto. Zdaj se učim igranja klavirja.

Kaj ti je pri petju najbolj všeč?

Pri petju mi je najbolj všeč, ko na koncertih gledalci poznajo moje pesmi in zraven pojejo ter zato, ker to zelo rada počnem in mi je pri srcu.

Ali poznaš učiteljico Jožico Jevnikar?

Ja, učiteljico Jožico poznam. Učila me je v tretjem razredu.

Kateri predmet ti je bil v šoli najbolj všeč?

Matematika. Rada sem računala težke račune in reševala naloge.

Katera je tvoja najljubša žival?

Kužek, ker mislim, da ti je v veliko oporo in ti da veliko energije.

Katarina Zorec in Žan Puš sta za Nino pripravila glasbeno točko.

Koliko albumov si izdala do sedaj?

Tri albume.

Zanimivo vprašanje. Hm ... Rada grem v fitnes, po nakupih, rada berem in vadim klavir.

Nina se uči igranja klavirja.

Napisala: Klara Pečnik, 5. a
Fotografije: Sifet Ljubijankić, 9. b

GLASBA BREZ MEJA

GANGNAM STYLE - HIT JESENI

Gotovo si že slišal-/a za Gangnam style, pesem je namreč hit jeseni. Število ogledov pesmi na Youtubu iz dneva v dan skokovito narašča. Bliža se namreč že milijardi ogledov. Pevec je prekosil celo Justina Bieberja.

PSY, ki izvaja to pesem, je Korejec, rojen 31. decembra 1977. Štiriintridesetletnik namreč obvlada plesno sceno in je pevsko zelo nadarjen. Njegovo pravo ime je Park Jae-sang. Za pesem je garal, nič čudnega, da je tak hit.

Koreografija pesmi je zelo preprosta ali pa zelo težka, kakor ti to vidiš.

PSY nas je zelo presenetil glede na to, da je prej bil slaven samo v Koreji. Pesem je najbolj gledan K-Pop video na sceni. Po tej pesmi je bilo posnetih veliko parodij - Od Key Of Awesome, do nekaterih youtuberjev, ki so jih že naredili veliko.

Po gibčnih plesnih točkah izvemo, da so Korejci zelo gibčni in zelo dobro plešejo, niso pa (vsaj tako upam) še prekosili naše Nike Kljun.

Pesem govori, kakšno dekle si želi PSY. Šušlja se, da PSY hodi s korejsko pevko HYUNO, ki je v videu igrala punco, ki jo PSY spozna na tramvaju, ki ga osvoji s svojim stilom. Dekle ima zelo visok glas.

Korejski viri nočejo o njiju razkriti ničesar, zato pevčeva ljubezenska zveza zaenkrat še ostaja skrivnost.

Želim vam prijetne trenutke in veliko plesa ob pesmi Gangnam Style!

*»Oppa Gangnam Style
Gangnam Style
Op op op op Oppppan Gangnam style!«*

Manca Kepa, 5. a

Vir: medmrežje

Vir: medmrežje

ONE DIRECTION

One Direction osvajajo dekleta po vsem svetu. Kmalu bo izšel njihov novi album Take Me Home. Podrobneje vam bomo predstavili člane te najpopularnejše skupine na svetu:

Zayn Malik: Zayn (zgoraj) je najbolj popularen član slavne skupine. Rodil se je v Afganistanu in odraščal v Londonu. Ker ga na njegovi šoli v Londonu niso sprejeli, se je vpisal v raso mešano šolo. Njegovo ime po arabsko pomeni lepo. – Vsekakor primerno za tega fanta!

Največja slabost: Večkrat si ureja pričesko toliko časa, da drugi člani ne ponorijo.

Harry Styles (zgoraj): Harry je zelo šarmanten član skupine. Včasih sramežljiv, včasih ne, kar se pogostokrat zgodi. Rad ima punce brez ali z malo ličila na obrazu. Raje vidi, da ima punca smisel za humor.

Največja slabost: Rad si vrta po nosu in po ušesu in s tem straši One Direction fante.

Louis Tomlinson (zgoraj): Louis (na kratko Lou) ima največji smisel za humor v skupini One Direction, čemur prikimavajo tudi drugi člani skupine. Vsekakor pa se strinja s trditvijo, da ni dovolj priljubljen, čeprav naš časopis tega ne odobrava.

Največja slabost: V hotelih ima težave, ker po javnih prostorih hodi samo v spodnjicah in se razkazuje.

Niall Horan (spodaj): Niall je Irec. Odraščal je v Londonu. Pravi, da ga (kljub opazkam) zobni aparat veseli in da z videzom zaradi tega nima težav. To govori zelo naglas. Mi se strinjamo.

Največja slabost: Kadar pove slab vic (po njegovem).

Liam Payne (spodaj): Liam je najbolj romantičen član priljubljene skupine. Fantje zato menijo, da se bo prvi poročil on. Ko je bil majhen, mu je odpovedala leva ledvica in ni smel piti alkohola.

Največja slabost: Razšel se je z Danielle (bivšo punco).

Fantje postajajo vedno bolj priljubljeni. Vidimo jih lahko že v lutkah in stripih!

ZDRAV DUH V FEJST TELESU

Če ne giblješ se,
vse narobe je.

Debelost, norost pa še kaj se
zgodí, ko preveč naješ se ti.

Zdravo hrano moraš jesti,
da vse dobro se ti zgodi.

Tinkara Zajec, 7. b

Marko Posavec, 5. a

UGANKA ZAVOZLANKA

NAREDI NEKAJ ZASE

Pojdi ven, zlaufaj se, naredi nekaj
sklec in ne obiraj se.

Sadje in zelenjavo jej vsak dan, če
hočeš biti zdrav,

saj eno sadje na dan odpelje bolezen
stran.

Če rad hamburger in pomfri ješ in za
gibanje ne poskrbiš,
lahko kmalu se zrediš.

Tinkara Žgajnar, Veronika Pavčič, 7. d

Tja greš da se znojiš,
da zase poskrbiš in da si mišice okrepiš.
(FITNES)

Martin Bradač, 7. b

PISAN.SVET

VSE O RADIU IN ZGODOVINA RADIA

Kaj je radio?

Radio je ena izmed najbolj priljubljenih naprav za poslušanje glasbe, novic ali vremena. Je tehnologija, ki omogoča prenos signalov s prilaganjem elektromagnetnih valov, ki imajo manjše frekvence kot svetloba. Frekvence za radijski prenos so v območju radijskih valov in segajo od 3 MHz do 40.000 MHz, torej od valovnih dolžin 1 cm do preko 1 km. Radijski oddajnik pošilja nosilni val (na svoji frekvenci), ki ga modulira informacijski kanal. Ta signal sprejema radijski prejemnik, naravnano na frekvenco nosilnega vala.

Izraz radio hkrati pomeni tudi radijski oddajnik, radijski sprejemnik in ustanovo, ki ustvarja radijski program.

Zgodovina radia

Prvi radio se je pojavil v 19. stoletju. Tehnične osnove radia je razvil in patentiral konec 19. stoletja Nikola Tesla.

Na žalost so bile njegove dokumentacije in vse naprave uničene v požaru leta 1895. Leta 1943, po njegovi smrti, je vrhovno patentno sodišče ZDA popravilo krivico in priznalo, da je Tesla pravi izumitelj radia.

Več znanstvenikov se je začelo zanimati za to napravo in tako ga je vsak po svoje izboljševal. Škotski fizik James Clark Maxwell je leta 1864 predvidel obstoj elektromagnetnih valov, ki potujejo s svetlobno hitrostjo. Heinrich Rudolf Hertz je leta 1888 s poskusi potrdil Maxwellovo teorijo.

Guglielmo Marconi je odkritje uporabil za komunikacije. Leta 1896 je v Veliki Britaniji pošiljal in sprejemal radijski signal na razdalji 70 km. Leta 1902 je iz Cornwalla v Veliki Britaniji poslal v Novo Fundlandijo (*Kanada*) črko »S« v Morsejevi abecedi. Uporabil je antene z dvema 60 m visokima stolpoma.

Marconi se je ukvarjal predvsem s prenosom telegrafskega signala (Morsejeva abeceda). Na začetku 20. stoletja je Reginald Aubrey Fessenden razvil amplitudno modulacijo, ki je omogočala prenos zvoka po radijskih signalih. Leta 1906 je prenašal glasbo, ki jo je poslušalo več telegrafskih operaterjev. Ta prenos velja za prvi radijski prenos v zgodovini.

V Sloveniji je začel oddajati Radio Ljubljana leta 1928.

Z izumi tranzistorja in integriranih vezij je tehnologija oddajanja in sprejemanja močno napredovala.

Ker se število uporabnikov večja, se vedno intenzivneje uporabljajo frekvence v mikrovalovnem področju predvsem za prenose preko satelitov.

Lana Benčan, 5. a

USTVARJALNE IDEJE ZA DOLGOČASNO JESEN

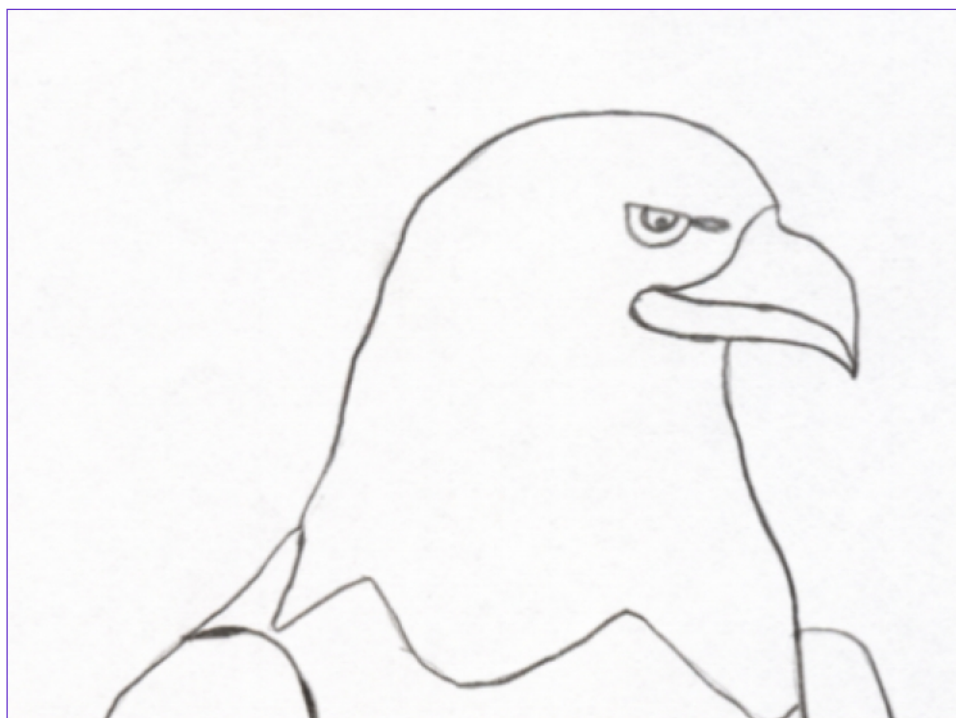
Se tudi ti dolgočasiš, ko se sprehajaš med rjavim, rdečim in rumenim listjem? Zate ima Časotepec dobre ideje.

Čim bolj uživajte ob izdelavi in kmalu bo na vseh mizah polno pisanega listja (seveda lepo oblikovanega).

Manca Kepa, 5. a

POBARVAJ ME!

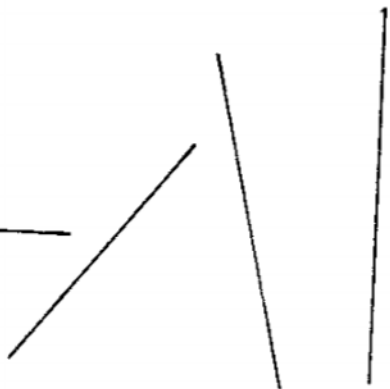

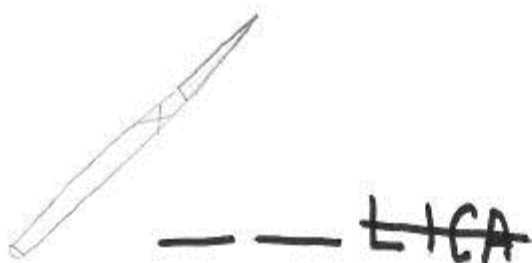
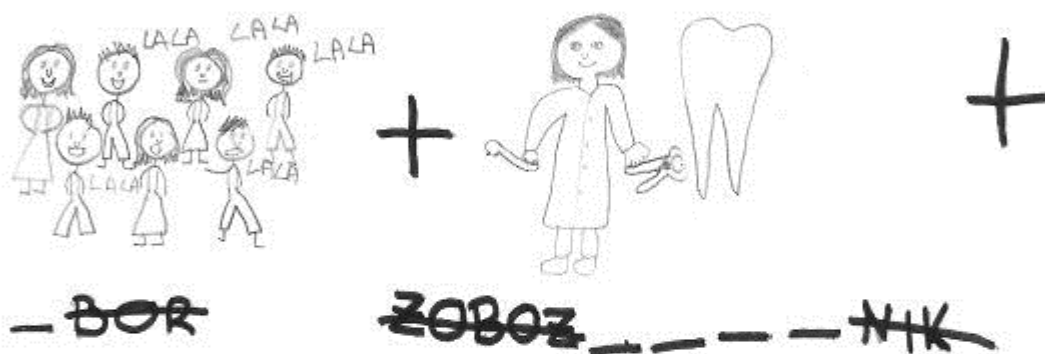
Anja Zajc, 5. a

- ROŽA
- MUČA
- DREVO
- LIST
- LUTKA
- OKNO
- SNEŽINKA
- MAMA
- PUŠČICA
- POLŽ
- OBLAK
- RAK

O L I S T S N E Ž I N K A
 S E P U Š Č I C A M O N K O
 N S O D D K C B G M O H I Č
 S F L M A M A L Y O A M E
 P Š Ž B K J Ž H D L R C J D
 L A S T I O A Ž R Ž M U L C
 Č G U H R O N Ž E P O M K O
 Š L Š P A V S R V V Ž N D G
 L F R T K T V U O B L A K G

ŠČI V TEH
 SMEREH:

ZORAN BOH v ZDRAVEM TLEČU
GESLO:

Iz sveta dinosavrov ...

Ina Marinčič, 5. a

Nika Haler Metelko, 3. a

Majda Topalović, 5. a

Živa Bašnec, 5. a

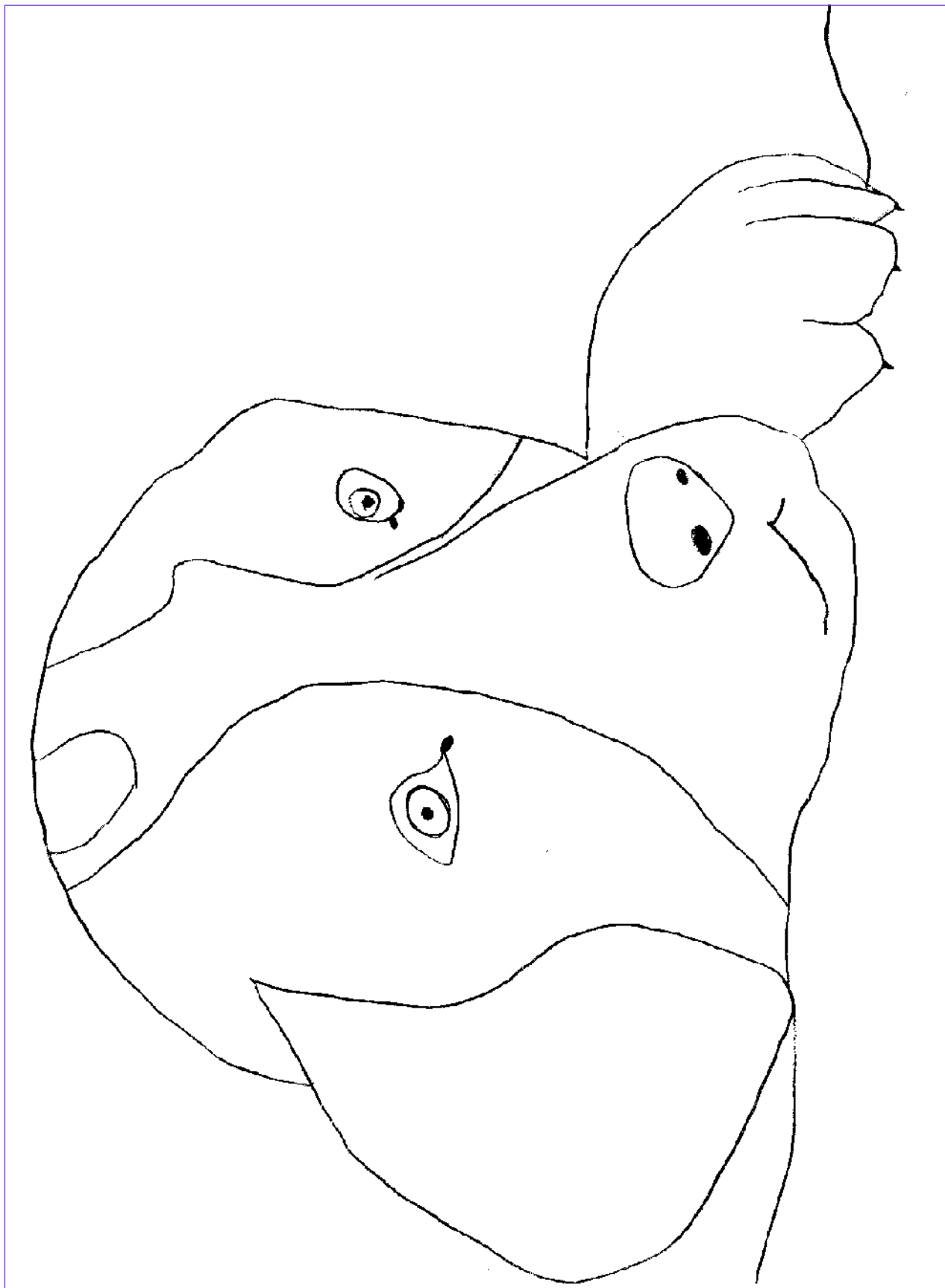

Klara Pečnik, 5. a

Anja Zajc, 5. a

Pobarvaj me!

Anja Zajc, 5. a

Pobarvaj me!

Anja Zajc, 5. a

MALO ZA ŠALO ...

ŠALE NA RAČUN CHUCKA NORRISA

Chuck Norris je že deset let mrtev, ampak se mu smrt ne upa približati, da bi mu to povedala.

Bog je svet ustvaril v 10 dneh. Chuck Norris mu je dal 6 dni časa.

Pred nekaj dnevi je kobra ugriznila Chucha Norrisa v nogo. Po nekaj dneh hudih bolečin je kobra umrla.

Chuck Norris je tako nevaren, da ovce štejejo njega, ko gredo spat.

Ko je Chuck Norris srečal Shakespearja, mu je rekel: biti ali zbiti.

Američani so leta 1945 odločali, ali naj vržejo na Japonsko atomsko bombo ali Chuck Norrisa. Odločili so se za bolj humano možnost.

Ko je bil Chuck Norris mulc, ni močil postelje. Postelja se je sama polulala od strahu.

Chuck Norris je že bil na Marsu. Zato tam ni sledov življenja.

Žirafe so nastale, ko je Chuck Norris usekal konja v brado.

Chuck Norris se ne napenja, ko kaka. Drek mu zaradi prestrašenosti sam beži iz riti.

Kaj je to - videti je kot piščanec, diši kot piščanec, okus ima kot piščanec? Če Chuck Norris reče, da je to govedina, je to govedina.

Otroci nosijo pižamo z likom Supermena. Supermen nosi pižamo z likom Chuck Norrisa.

Marko Posavec, 5. a
Ilustrirala: Sara Sinček, 8. c

RECEPT ZA MALE KUHARSKE MOJSTRE

MEDENI JELENČKI

Za testo potrebujemo:

- ♦ 500 g moke,
- ♦ kavno žličko sode bikarbone,
- ♦ 15 dag masla,
- ♦ 15 dag sladkorja v prahu,
- ♦ 2 jajci,
- ♦ 15 dag segretega medu,
- ♦ ščepec cimeta.

Za okras:

- ♦ suhe brusnice,
- ♦ razpolovljeni mandlji,
- ♦ suhe borovnice,
- ♦ jajce za premaz.

Učenci OŠPP z učiteljico Jožico pečejo medene jelenčke.

Iz naštetih sestavin zamesimo testo in ga damo v hladilnik, kjer naj počiva vsaj 1 uro. Nato polovico testa razvaljamo in s pomočjo modelčka za jelena izrežemo jelenčke. Enako naredimo s preostalo polovico testa. Ostanke pregnetemo in jih ponovno razvaljamo ter izrežemo piškotke, dokler ne porabimo vsega testa.

Jelenčke premažemo s stepenim jajcem, nato jih okrasimo. Brusnico uporabimo za smrček, suho borovnico za oko, razpolovljene mandlje pa za kopita.

Piškote pečemo na 180 stopinj 10 do 20 minut.

Jožica Zajec

Sodelovanje učenke in učiteljice